

LIBRIS

We know
books

Gheorghe Cormoș

**UMBRA DE
MARMURĂ**

**LIMES
2022**

Fără titlu

Când cuvintele tac,
Într-o marmură zac.

CUPRINS

Zăpor	5
Alegoria coborârii.....	7
Și noi ca noi	8
Suspine	10
Om în trezire	12
Om în peisaj	13
Monoclu.....	14
Răcori	15
Frisoane în dialect ocrul	16
Frumoasei dalbei de turnir	18
Însoțitorul de pulbere	19
Luminație	20
Horoscop	21
Colind de primăvară	22
O rătăcire în cer.....	23
Când cântecul frunzei e mai frumos ca glasul tău .	24
Așternutul zălogului.....	26
Ocrotitoarea neatingere	27
Invocație.....	28
Rană.....	29
Natură nestatică	30
Romanță în tempera arsă	31
Neintrare	32
Pro poziție de atingere	33
Tata	34
Zugravul	35
Aer	36
O toamnă în tehnica babiloniană	37
Fior	39
Ora albastră.....	41

Pluta lăuzei de foc	43
Seară de mai	44
Drum printre ape	45
Zbor	46
Pigmentând hașura	47
Acord din aria înfățișării	48
Coadă de șopârlă	50
Fundal	51
Plantațiile ochilor tăi:	52
Puls cu plus	53
Frac de sulfină	54
Racord	56
Eclipsă	57
Apusare de ziuă	58
Racursiu	60
Poveste	61
Eboșă de apă	63
Fără adiere	64
Ano(timp)	65
Ger pe obraz	66
Raport despre starea de atunci	67
Crâmpei	69
Rouă și sare	70
Cântec fără ritm	71
Fără chip	73
Tu	74
Australiada	75
Fără titlu	76

Colecția MIRABILIA
Editor: MIRCEA PETEAN

Coperta: CRISTIAN CHEȘUȚ
Ilustrația copertei: LUCIAN DOBĂRTĂ

Lucrare apărută cu sprijinul:
CONSILIUL JUDEȚEAN SATU MARE
CENTRUL JUDEȚEAN PENTRU CONSERVAREA
ȘI PROMOVAREA CULTURII TRADIȚIONALE

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CORMOȘ, GHEORGHE
Umbra de marmură/ Gheorghe Cormoș; Florești: Limes,
2022
ISBN 978-606-799-581-7
821.135.1

© Editura Limes, pentru prezenta ediție
Str. Castanilor, 3
407280 Florești – Cluj
Tel.: 0723/194022
Email: edituralimes2008@yahoo.com
www.edituralimes.ro

Zăpor

N-aș ști să-ți spun despre mine
dacă sunt sau pot fi
altfel. Alteritatea de sânge
sau inflamația de ciudat
le tot recitesc – mergând împreună –
pe val de pământ
pe alei cu flam de măslini
or pe-artilerica gamă de stele

N-aș putea nici să văd
cum privesc-opriți din joaca lor –
plopilor pe maluri
ocărâți în limba lor maternă
de umbra dezgolită a verii
„cu fustiță scurtă și bentiță
de celofan”

Nici să citesc n-aș putea
uitata cronică a podarului
răstignit de-cealaltă parte a zării
rătăcitoare

Supt vorbele scuipate ca gloanțele
prin ochi crăpați ai delirului
care recunoaște drept mamă

prima siluetă mișcătoare
în albia singurătății deșarte...

Nu. N-aș putea să întunec
cu sângele meu râul
de ceară albă
or ferigile luxuriante ale soarelui
irizând ca niște somații de aprinderi
o umbră pe valuri.

Alegoria coborârii

Azi comand
Și dansez pe sângele tău
Ca o destinație în însumi
În fața ta
Îmi putrezesc respirul
Cum strugurele limpezimea
În lingura spermatozoidală

Trudită și supusă
Dintr-un aliaj al înfățișării
Cu pomeți languroși
Sclipind a celulită războitoare
Dinspre gușă și burtă
Până la fesele sclipitoare a sterilității

O fi și bătrânețea până la urmă o artă
Condamnând și scriind cu seul renașterii
În cartea îngânat-aminte

O fi și bătrânețea până la urmă o artă
Așa cum poate să fie o destinație abandonată
În magma răcoritoare
Al pietrei de carceră

Și noi ca noi

...și noi ca noi umblam alături
prin orașul librăriilor pare
a crâșmelor camuflate
și a statuilor plasturate cu migrene
și aripi de vânt
intonând între acoladele astrului rece
poezia cea de toate zilele

apoi prinși în afront ori iubire
pe terasa învechită cu vise fără somn
aprindea lampioane
înconjurate de fluturi
de ochi
de-deochi
sau cântece dintr-o gamă rar șlefuită
de frumusețea unui înger invizibil
vorbea despre imaginație și realitate
cu umbrele noastre ce ne însoțeau albastre
ne întrebam ce-i fals în poezie
și cum să- ajungi în viscerele creierale
ale adormiților din jur
cum să descrii mai luminat
povestea unui soldat
sau a unui înger opac

învelit în mantia sclipitoare
a Celui cu ochii neclipiți

...și noi ca noi umblam alături
pe strada ce în curând o să ne poarte numele
pândind ca niște trufe ascunse
într-un geam de florărie
măreția timpului ce se scurge fără prihană
prin pețiolul crispat
al unei frunze căzătoare

...și noi ca noi umblam alături

Suspine

*

nu știu pentru dumneavoastră
dar mie
florile și varietatea înălțimilor
sunt ca noxele emise
de ochii lui Dumnezeu

*

dacă nu dezlegăm alergările
din inimile noastre
o să ajungem să ne târască clișeele
în cearta lor
de a imita eternitatea

*

surâsul
acest distanțier al împăcării

*

când dansează
penelul
din trupul lui se preling
cele mai tulburătoare acorduri
ale luminii neterminate

*

semnul tânguiri
urca în brațele lui subțiri
ca o silabă de catedrală
pe înălțimea trufiei

*

cine ești tu?
cine a vorbit mai întâi?
cui aparțin aceste oseminte
aceste râuri
aceste cuvinte
care inventariază amurgul
ce se zbate în trupul meu ca un zulf?!

Om în trezire

În stația de așteptare a dimineții
Strălucind peste tot în rotații egale
Orașul uituc, uitând să-și salveze albastru
Și frumusețea de leagăn a porumbeilor lui
Din pricina pietrelor sparte de limbile pietrelor
Adulmecă în temniți de praf
Nostalgia secunda și ora

Imensitatea nimicului
Circulă în automobile și camioane
Remorcând pe părțile vântului
Mari hălci de mizerii
Cu sprâncenele împletite în arbori
Și în vitrine hlizite de umbre și ațe de brumă

Orice lucru își spune numele într-o limbă
Și dimineața salutată cu bună
Dându-le câinilor și turelor oarbe
Măreția trezirii
Apărată de brațe de crin
Unde nimic-nici apă nici pietre
Nu vor putea ascunde în asalt
Bucuria trezirii

Om în peisaj

O grădină a formelor era
Cei ce-au văzut-o și-au rătăcit genele –
Cuprinsă de poezie ea va fi cel din urmă trecător
Pe foaia de ciornă striată de virtuali trandafiri

Pe respirația ei călătoresc printre voi
Plantez cu gura cuvinte cu fața în jos
Întinate în unicitatea unui verde fior
Din care vântul îmi pune semne pe ochi și pe frunte

Sub un cer suspendat și acest strugure copt
Și vinul din el are dulceața frigului
Prin care înaintează cu putere și aprindere
Viziunile furnăitoare de murgi
Cu copite dizolvate-n nămol.

Dincolo e țara fără de zori
Cu lanuri uscate și turme pierdute
Cu păduri pierdute și fii rătăcitori
Așa cum din aripi desenezi o înălțime
În mine asudă o lampă de veghe
La scânteile căreia citesc fără absență
Mereu o altă câmpie de murmur.